

Ι'. Ι' ΣΤΟΡΙΑ τῆς ΣΚΩΤΙΑΣ.

α'. Πότε ἡνώθησαν οἱ Σκῶτοι καὶ οἱ Πίκται,
καὶ κατέκησαν εἰς τὴν νῦν Σκωτίαν, τοῦτο εἶναι ὕ-
δηλον· ἡ δὲ τῶν πολλῶν γνώμη εἶναι, ὅτι πέρι τὸ
τέλος τῆς ζωῆς, ἐκαπονταετηρίδος μετὰ Χριστοῦ ἐβασι-
λεύοντο.

M. X. 6'. Μετὰ πολὺν δὲ καιρὸν ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον
1571 Προθέρος ὁ α', υἱὸς τοῦ Βαλτέρου Στονάρτου· ὅστις
συνειάχησε μὲ τὴν Γαλλίαν κατὰ τῶν Αγγλων· καὶ
νικήσας αὐτοὺς, ἐφερε προσωρινὴν εἰρήνην εἰς τὸ βα-
σιλεῖον του.

1588 γ'. Μετ' αὐτὸν δὲ ἐβασίλευσε Προθέρος ὁ β',
1424 ὁ υἱὸς του α'. καὶ μετὰ τοῦτον ὁ υἱὸς του Ιάκωβος
ὁ α'. ὅστις ἐκάθεοεν αἰχμάλωτος δεκαοκτὼ ἔτη εἰς
τοὺς Αγγλους· καὶ ἐλευθερωθεὶς μὲ χρήματα ἐπὶ^{της}
Ερδίκου τοῦ σ', ἥλθεν εἰς τὴν Σκωτίαν, καὶ ἐβασί-
λευσε· Καὶ αὐτὸς μὲν ἐτιμώρησε τοὺς κακῶς διοι-
κήσαντας εἰς τὸν καιρὸν τῆς αἰχμαλωσίας του· οἱ δὲ
συγγενεῖς του τὸν ἐφόνευσαν.

1437 δ'. Ιάκωβος δὲ ὁ β', ὁ υἱὸς του α'. ἐκήρυξε
πόλεμον κατὰ τῆς Αγγλίας· ἀλλ' ἐφονεύθη εἰς τὴν
πολιορκίαν τοῦ Προθέρούργου.

1452 ε'. Ιάκωβος δὲ ὁ γ'. τυραννικὸς ὢν, ἐφόνεύθη
ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους του.

1488 ζ'. Ιάκωβος δὲ ὁ δ', ὁ υἱὸς του γ'. ἐζαμε συμ-
μαχίαν μὲ τὸν ιβ' Λουδοβίκον, Βασιλέα τῆς Γαλ-
λίας, κατὰ τῶν Αγγλων, καὶ ἐφονεύθη εἰς τὴν Φλωρίδον μάχην.

1513 η'. Ιάκωβος δὲ ὁ ε', υἱὸς του δ', ἐμεινε βρέ-
φος· καὶ ἀντ' αὐτοῦ διώκει ἡ μῆτηρ του Μαργαρίτα·
Ἐις ιωνίαν δὲ ἐλθὼν, διώκει δικαίως καὶ εἰρηνι-
κῶς· Εἰλαβε δὲ γυναῖκα τὴν θυγατέρα φραγγίσκου
τοῦ α', Βασιλέως τῆς Ιωνίας· ἀφ' οὗ πρότερον ἐ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΦΟΥΦΙΑΣ
ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΗΣ: ΕΠΙΧΑΓΓΗΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΝΕΤΣΙΔΗΣ

συμμάχησε μὲ αὐτὸν κατὰ Καρόλου τοῦ ε', τοῦ κηρυχθέντος αὐτοκράτορος.

M. X.

η'. Τοῦτον δὲ διεδέχθη ἡ Θυγάτηρ του Μαρία 1536 Στοναρτία ὀκταήμερος οὖσα· καὶ διὰ τὴν υηπιότητά της, συνέβησαν πολλαὶ ταραχαὶ· Εἰλιθοῦσα δὲ εἰς ἥλικιαν, ἔλαβεν ἄνδρα τὸν διάδοχον τῆς Γαλλίας Φραγκίσκον τὸν νίδον Εὐρώπην τοῦ β'.

θ'. Α' ποθανούσης δὲ Μαρίας τῆς βασιλίσσης τῆς Αγγλίας ἀτέκνου, ἡ Μαρία Στοναρτία ἐξήτει τὴν διαδοχὴν, ὡς ἔκγονος τῆς ἀδελφῆς Εὐρώπης τοῦ ζ., βασιλέως τῆς Αγγλίας· ἀλλ' ἔλαβε τὸν θρόνον ἡ Ελισάβετ.

ι'. Α' φ' οὐ δὲ ἀπέθανεν ὁ ἀνήρ αὐτῆς, ἐπέξερεψεν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν Σκωτίαν, καὶ ἔλαβεν ἄνδρα Εὐρώπην Στονάρτον τὸν Δαρυλῆν ἐξάδελφόν της· τὸν ὁποῖον καὶ ἐκήρυξε συγκοινωνὸν αὐτῇ τῆς βασιλείας.

ια'. Α' λλὰ διὰ τὴν τυραννικήν του διάθεσιν, ἡ Μαρία κατέσησε σύμβουλον Δαβίδ τὸν Ι^ερόν, Ιταλὸν τὸ γένος· ὁ δὲ Εὐρώπης τὸν ἐφόρευσεν ἐμπροσθέν της· Α' λλ' ἐφονεύθη καὶ αὐτὸς, καὶ ἡ Μαρία ἔλαβεν ἄνδρα τὸν κόμητα Βοθβῆλον, ὃς τις ἔγεινε σύμβουλος μετὰ τὸν Ι^ερόν.

ιβ'. Ε'κ τούτου ἀπεξάτησεν ἡ Σκωτία κατ' αὐτῆς, καὶ τὴν ἡνάγκασε νὰ παραιτήσῃ τὸν θρόνον εἰς τὸν ἐνιαύσιον νίόν της Ιάκωβον τὸν · σ', ἀλλ' ἡ Μαρία, φυγοῦσα ἀπὸ τὴν φυλακὴν, εἰς τὴν ὁποίαν, τὴν εἶχον, συνήθροισε σράτευμα, καὶ νικηθεῖσα, κατέφυγεν εἰς τὴν Αγγλίαν· ὅπου μετὰ δεκαοκτὼ ἑτῶν φυλακὴν κατεδικάσθη ὑπὸ τῆς Ελισάβετ εἰς θάνατον· τὸν ὁποῖον ὑπέκερε γεναίως.

ιγ'. Ο' δὲ υἱὸς της Ιάκωβος ὁ σ', ἐκηρύχθη 1603 βασιλεὺς τῆς Αγγλίας μετὰ τὸν θάνατον τῆς Ελισάβετ· καὶ ἡ Σκωτία εἶχε διοίκησιν ἴδιαιτέρων, ἔως ὅτου ἡνάθη μὲ τὴν Αγγλικὴν διοίκησιν ἐπὶ τῆς βασιλείας Α' νησ τῆς Θυγατρὸς Ιάκωβου τοῦ β'.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΕΠ. ΚΛΗΣΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ

E.Y.A της Ι.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΙΑ'. Ι' ΣΤΟΡΙ' Α τῆς Ι' ΡΛΑΝΔΙΑΣ.

α', Οἱ Ι' ρλανδοὶ νομίζονται Σκῶτοι καὶ Μελήσιοι· καταγόμενοι ἐκ τυνος Μελησίου Σκύθου· καὶ ὅτι πρὸ χιλίων ἀτῶν πρὸ Χριστοῦ εἶχον μοναρχίαν· Μετὰ δὲ ταῦτα εἶχε πολλοὺς ἡγεμόνας, διοικοῦντας κατ' ἐπαρχίαν ὅκασην· Καὶ εἰς τὴν πέμπτην μέχρι τῆς δύδοντος ἑκατονταετηρίδος ἥκμαζον ἐν αὐτῇ αἱ τέχναι καὶ αἱ ἐπιστήμαι· ἐν φύσαν ἀποβεβλημέναι ἀπὸ τὴν λοιπὴν Εὐρώπην.

β'. Κατὰ δὲ τὴν αρχὴν τῆς ἐννάτης ἑκατονταετηρίδος, οἱ Ιανοὶ καὶ οἱ Νορβεγοὶ, καὶ ἄλλα βόρεια ἔθνη, κατελεγμάτουν τὴν Ι' ρλανδίαν συνεχῶς **1180** ὑπὲρ τὰ διακόσια ἔτη· ἕως ὅτου ὁ Βριένης Βορούμας κατέρρει τὸ σχολεῖον τοῦ Βασιλεὺς αὐτῆς, νικήσας εἰς τεσσαρακονταεννέα μάχας τὰ ἐφορμοῦντα ἔθνη, τὰ ἐταπείνωσεν· Οὗτος ἔκτισε σχολεῖα, φρούρια, γεφύρας, καὶ κατέζησε πάλιν τοὺς παλαιοὺς νόμους.

γ'. Μετὰ δὲ τοῦτον δὲν εἶναι γνωρίσθων ἄλλο, εἰ **1172** μὴ ὅτι ἦσαν συνεχεῖς ἐσωτερικαὶ συγχύσεις· Οὐθενὸς ἔρδικος ὁ β', ὁ βασιλεὺς τῆς Αἴγυλιας, τὴν ἐκυρίευσε, καὶ κατέζησεν εἰς αὐτὴν διοικητὴν τὸν νίόν του Ι' ωάννην· Καὶ ἔπειτε δὲν ἐδυνήθησαν οἱ Ι' ρλανδοὶ νὰ διώξωσι τοὺς Αἴγυλους· καὶ μὲ ὅλον ὅτι ἐπεχειρίσθησαν πολλάκις.

1509 δ'. Ηρώτος δὲ βασιλεὺς τῆς Ι' ρλανδίας ἐκηρύχθη Εὐρέικος ὁ η', ὁ βασιλεὺς τῆς Αἴγυλιας· καὶ οἱ διαδοχοί του εἰσῆγαγον ἀνεπαισθήτως τὴν Αἴγυλικὴν διοίκησιν· Πολλαὶ ἐπανασάσεις ἡγέρθησαν ὑπὲρ θρησκείας· ἐπειδὴ οἱ Ι' ρλανδοὶ εἶναι Κατόλικοι, καὶ οἱ Αἴγυλοι Λουθηρανοί· καὶ πολλαὶ μυριάδες ἀνθρώπων ἐσφάγησαν περὶ τούτου· Καὶ τέλος πάντων τὸ βουλευτήριον τῆς Ι' ρλανδίας ἤνωθη μὲ τὸ βουλευτήριον τῆς Αἴγυλιας.

ΙΒ'. Ι^ε Σ Τ Ο Ρ Ι' Λ

ΤΗΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ καὶ ΤΟΥ

ΒΕΛΓΙΟΥ.

α'. Τὸν Βέλγιον κατὰ τὴν πρώτην ἐκατονταετηρίδα μετὰ Λοισὸν ἦτον μέχος τῆς Γαλλίας. Οὐδενὸν μάζοντο οἱ κάτοικοι Γάλλοι Βελγικοί· ἐξ ὧν ἄλλοι μὲν ὑπέκειντο εἰς τοὺς Ι^ερωμαίους· ἄλλοι δὲ, εἰς τοὺς Γερμανοὺς· Μεταξὺ δὲ αὐτῶν ἦσαν καὶ Γερμανοὶ· ἐξ ὧν οἱ ἀνδρειότατοι ἦσαν οἱ Ναρβαῖοι καὶ οἱ Βατανοὶ, οἱ δποῖοι ἔξεπληξαν τοὺς Ι^ερωμαίους.

β'. Εἶπετα δὲ ἐδοκίμασεν ὁ τόπος οὗτος πολλὰς ἐπαναζάσεις· καὶ ποτὲ μὲν ἐξουσιάζετο ἀπὸ ἕνα μόνον ἡγεμόνα· ποτὲ δὲ διηρεῖτο εἰς πολλὰς ἐπαρχίας αὐτονόμους· Καὶ ἡ μὲν Φρισία εἶχε βασιλεῖς· ἡ δὲ Γελδρία καὶ ἡ Βραβαντία εἶχον Δοῦκας· ἡ δὲ Ολλανδία καὶ ἡ Φλανδρία, κόμητας· ἡ δὲ Οὐλτραϊέκτη, ἐπισκόπους.

γ'. Εἶπετα δὲ πολλὰ τούτων τῶν ἐπαρχιῶν ἐξουσιάζοντο ἀπὸ τοὺς Δοῦκας τῆς Βουργουνδίας· καὶ μετὰ ταῦτα μετέβησαν εἰς τὸν οἶκον τῆς Α'ουρίας, ἐπὶ Μαξιμιλιανοῦ τοῦ α'¹, λαβόντος γυναικα Μαρίαν τὴν θυγατέρα Καρόλου τοῦ Τολμηροῦ· Οὐτε δὲ Κάρολος ὁ ε', ἀνηγορεύθη βασιλεὺς τῆς Ισπανίας, ὑπέπεσαν καὶ αἱ ἐπαρχίαι αὐται εἰς τὴν Ισπανίαν.

δ'. Εἶπὲ δὲ Φίλιππον τοῦ β', βασιλέως τῆς Ισπανίας, οἱ Βέλγαι ἐπόθησαν τὴν ἐλευθερίαν, μὴ ὑποφέροντες τὴν σκληρότητά του, καὶ τὸ ιερὸν κοιτήσιον, τὸ δποῖον ἐπροσπάθη νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Βέλγιον· καὶ οὕτως ἐπανέσησαν· Οὐ δὲ Φίλιππος ἔδωκε τὴν διοίκησιν τούτων εἰς τὴν Δούκισσαν τῆς Ηάδης, καὶ σύμβουλον αὐτῇ ἔδωκε τὸν Καρδινάλιον Γαμβέλην· ὅπτις διὰ τὴν σκληρότητα ἐγέσπειρε

ΠΑΙΑΝ ΤΟΜΕΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΤΡΟΥ

περισσότερον μῆσος εἰς τοὺς Βέλγας κατὰ τὸν Ι' σπανῶν· μάλιστα δὲ πάγτων, ἡ σκληρότης τοῦ λογοτεχνής τῆς Αἴληρος· ὅστις ἐπέμφθη διὰ τὰ ἔξημερά σην τὸν λαὸν.

ε'. Οὐδεν δέπτερα ἐπαρχίαι, ἡ Γελδρία, ἡ Φρισία, ἡ Ολλανδία, ἡ Οὐλραϊέκτη, ἡ Ούσερσέλη, ἡ Γροντγύη, καὶ ἡ Ζελανδία, σημαντικόσσαι, συνέκενταν δημοκρατίαν, ἔχοντες ἀρχηγὸν Γουλλελμον τὸν Ηρίγγιπα τῆς Αρανσίας· καὶ ὠνομάσθη Δημοκρατία τῶν ἡνωμένων ἐπαρχιῶν ἢ τῆς Ολλανδίας.

M. X. ζ'. Εγερθέντος, δὲ ἐκ τούτου πολέμου, Μαυρίκιος, ὁ Ηρίγγιψ τῆς Νασσανίας (Νασάου), ἐδίωξε τοὺς Ι' σπανοὺς ἀπὸ τὸ Βέλγιον· Καὶ εὐτὸς μετεχειρίσθησαν τὴν ναυτικὴν των δύναμιν εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ι' γδίας· καὶ ἀπέκτησαν πολλοὺς τόπους.

1607 ξ'. Εξακολούθουντος δὲ τοῦ πολέμου αὐτηρῶς, Τρόμπιος, ὁ ἐπιτηδειότατος αὐτῶν ναύαρχος, ἐδοξάσθη εἰς τὴν ἐν Γιβραλτάρῳ ναυμαχίαν· Καὶ ἡ Ι' σπανία ἡναγκάσθη νὰ ξητήσῃ εἰρήνην· καὶ συνεφώνησε δωδεκαετῆ ἀνακωχὴν μεσιτείᾳ τῆς Γαλλίας.

η'. Επειτα δὲ ἐνικήθησαν οἱ σόλοι τῆς Ι' σπανίας πανταχοῦ ὑπὸ τοῦ Τρόμπιον, καὶ οὕτως ἡναγκάσθη καὶ αὐτὴ νὰ ἐπικυρώσῃ τὸ ἀνεξάρτητον τῆς Αγμοκρατίας ταύτης· Καὶ οἱ Ολλανδοὶ προκυριεύσαντες τὴν Βρασιλίαν, ἔγεινεν κύριοι αὐτῆς.

1654 θ'. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς Αἴγυλονς, ὅχι ὅμως μὲν τυχίαν· καὶ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ οἱ Πορτογάλοι ἐκνοίενσαν τὴν Βρασιλίαν· Επικυρίενσαν δὲ καὶ αὐτοὶ εἰς τὰς Ι' γδίας πολλοὺς τόπους τῶν Πορτογάλων· καὶ ἡ ναυτικὴ των δύναμις ἡτον ἡ πρώτη τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ.

1661 ι'. Ηολευήσαντες δὲ καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς τοὺς Αἴγυλονς, ἐνίκησαν πανταχοῦ, ερατηγούντος αὐτοῖς τοῦ Ι' νιτέρου· ὥσε εἰσπλεύσαντες εἰς τὸν

Τάμεσιν ποταμὸν, καὶ ἀποβάντες εἰς τὴν Κατάμην,
τοὺς ἡγάγκασαν εἰς εἰρήνην.

ια'. Καταφρογήσαντες δὲ Λουδοβίκον τὸν ιδ',
βασιλέα τῆς Γαλλίας ἐξ ἀλιζονείας, ἐταπεινώθησαν.
ἐπειδὴ ὁ Λουδοβίκος ἔκυρίευσε τὴν Οὐλλανδίαν. Μ. X.

ιβ'. Ήνώθησαν τέλος ἔπειτα κατ' αὐτοῦ εἰς τὴν 1088
συμμαχίαν τῆς Αὐγούστης εἰς τὸν ἀπταετῆ πόλεμον.
ὅτε πολὺ εἴρθαρη τὸ ἐμπόριον των ἀπὸ τοὺς Γαλλι-
κοὺς σολοκούς.

ιγ'. Υπερον δὲ πάλιν συνεμάχησαν μὲ τὴν Α' γ- 1692
γκίαν καὶ μὲ τὴν Α' ουςρίαν κατὰ τῆς Γαλλίας εἰς
τὸν περὶ διαδοχῆς τῆς Ισπανίας πόλεμον. Ε' μβῆ- 1741
καν δὲ πάλιν καὶ εἰς ᾗλλην συμμαχίαν μὲ τὴν Α' ου-
ςρίαν, καὶ οὕτω κατήντησαν εἰς ἐσχάτην ἀδυναμίαν.

ιδ'. Α' φ' οὖ δὲ ὁ Ναπολέων ἐξέφιτη αὐτοκρά-
τωρ τῆς Γαλλίας, μετέβαλε καὶ τὴν δημοκρατικὴν
διοίκησιν τῆς Οὐλλανδίας εἰς βασίλειον, χειροτονή-
σας Λουδοβίκον τὸν ἀδελφόν του βασιλέα τῆς Οὐλ- 1806
λανδίας. Ε' πειτα δὲ, ἐκθρονίσας αὐτὸν, ἤνωσε τὴν 1811
Οὐλλανδίαν μὲ τὴν Γαλλίαν.

ιε'. Μετὰ δὲ τὴν πτῶσιν τοῦ Ναπολέοντος ἐδώ-
θη ἡ Οὐλλανδία εἰς τὸν πρῶτον ἐξουσιαστὴν της, μὲ
ἀξιόλογον αὐτοῖς τῆς ἐπικρατείας της. Καὶ ἐκη-
ρύχθη βασιλεὺς τῆς Οὐλλανδίας καὶ τοῦ Βελγίου ὁ 1815
Βιλέλμος ὁ σ'.

II'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΓΑΛΛΙΑΣ.

α'. Η^ε Γαλλία, ἡ ὅποια νῦν διομάζεται Φράν-
ση, εἶχε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοὺς πρώτους κατοίκους Γάλ-
λους, τοὺς ὄποιους οἱ Εὐλληνες ὠνόμαζον Γαλάτας.

β'. Α' φ' οὖ δὲ ἥλιθον οἱ Κέλτοι, ἐκ τῆς Α'-
δριατικῆς Θαλάσσης, ἀνεμίχθησαν μὲ αὐτοὺς, καὶ
διηρέθησαν εἰς πολλὰ ἔθνη· τῶν ὄποιων ἔκαστον εἶχεν
ἴδιον ἀρχηγὸν.